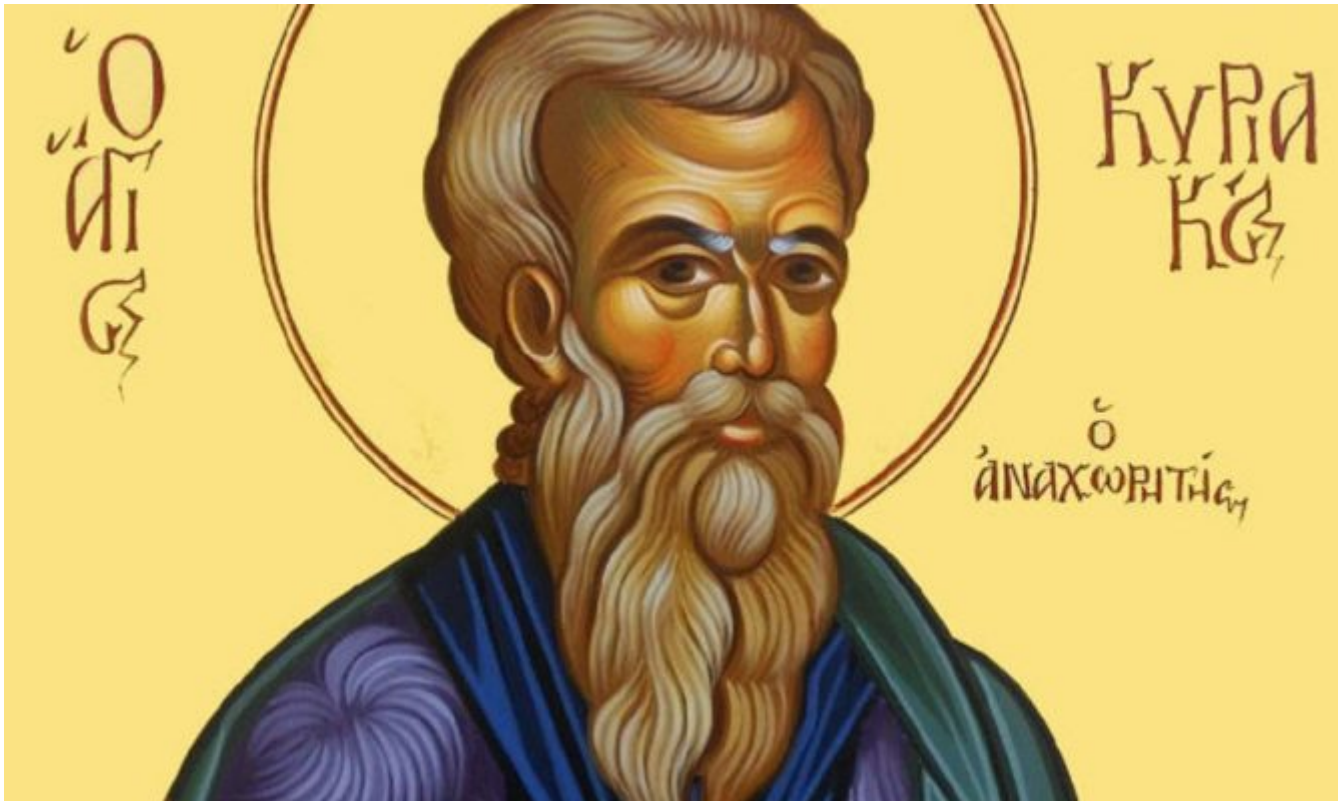


Όσιος Κυριακός ο Αναχωρητής

/ [Βίοι Αγίων](#)



Ο Όσιος Κυριακός που τιμά σήμερα η Ορθόδοξη Εκκλησία ήταν άνθρωπος που καλλιεργούσε «ύπομονήν, πραότητα» (Α΄ προς Τιμόθεον, στ΄ 11). Γι΄ αυτό και πέτυχε στην ασκητική του ζωή. Γεννήθηκε στην Κόρινθο το 5ο αιώνα μ.Χ., από Ιερέα πατέρα, τον Ιωάννη. Τη μητέρα του την έλεγαν Ευδοξία και είχε αδελφό τον Αρχιεπίσκοπο Κορίνθου Πέτρο.

Από ιερατικό, λοιπόν, γένος ο Κυριάκος, σε νεαρή ηλικία πήγε στα Ιεροσόλυμα και από εκεί στη Λαύρα του Μεγάλου Ευθυμίου. Εκεί, ο Μέγας Ευθύμιος, τον έκανε μοναχό και τον έστειλε στον ασκητή Γεράσιμο. Όταν πέθανε ο Γεράσιμος, ο Κυριακός επέστρεψε στη Λαύρα του Ευθυμίου, όπου με ζήλο καλλιεργούσε τις αρετές του, ώσπου κάποια στάση που έγινε στη Λαύρα του Ευθυμίου τον ανάγκασε να πάει στη Λαύρα του Σουκά. Εκεί 40 χρονών χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και ανέλαβε την επιστασία του Σκευοφυλακίου.

Εκείνο που τον διέκρινε απέναντι στους συμμοναστές του, ήταν ο γαλήνιος τρόπος με τον οποίο τους αντιμετώπιζε, γι΄ αυτό και ήταν παράδειγμα προς μίμηση από όλους. Εβδομήντα χρονών ο Κυριακός, έφυγε κι από εκεί και με υπομονή γύρισε πολλά μοναστήρια και σκήτες, όπου έζησε με αυστηρότατη άσκηση. Τελικά,

πέθανε 107 χρονών, και σε όλους έμεινε η ενθύμηση του ασκητή, που έδειχνε «πραότητα πρὸς πάντας ανθρώπους» (Προς Τίτον, γ' 2). Πραότητα, δηλαδή, σ' όλους ανεξαίρετα τους ανθρώπους.

Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστῷ ἠκολούθησας, καταλιπὼν τὰ τῆς γῆς, καὶ βίον ἰσάγγελον, ἐπολιτεύσω σαφῶς, ὡς ἄσαρκος Ὅσιε, σὺ γὰρ ἐν ταῖς ἐρήμοις, προσχωρῶν θείῳ πόθῳ, σκίλλῃ πίκρα τὴν πάλαι, πικρᾶν γεῦσιν ἀπώσω. Διὸ Κυριακὲ θεοφόρε, ἀξίως δεδόξασαι.

Ἅτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφαγισθέντος .

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Κυριακὲ· νηστεία ἀγρυπνία προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἅτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, τὴν ἀγγελικὴν πολιτείαν ὁλοτρόπως ἐλόμενος· διὸ ἐν ταῖς ἐρήμοις προσχωρῶν, τῶν θείων ἠξιώθης δωρεῶν, θεραπεύων πᾶσαν νόσον Κυριακὲ, τῶν πίστει προσιόντων σοι. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ'. Τὴ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ὑπερμάχῳ κραταιῷ καὶ ἀντιλήπτορι, ἡ σὲ τιμῶσα ἱερὰ Λαύρα ἐκάστοτε, ἐορτάζει τὰ μνημόσυνα ἐτησίως, Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐξ ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων ἡμᾶς φρούρησον, ἵνα κράζωμεν, Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

Κάθισμα

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς ἄνω ἐφιέμενος, ὑπερκοσμίου ζωῆς, τοῦ κόσμου τὴν τερπνότητα, ὡς διαπίπτουσιν, κατέλιπες Ὅσιε· ὅθεν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ σπηλαίοις οἰκήσας, πόλεως οὐρανίου, ἀνεδείχθης πολίτης, ἐν ᾗ τῶν ἐκτελούντων τὴν σὴν, μνήμην μνημόνευε.

Μεγαλυνάριον

Ἄστρον ἐκ Κορίνθου ἀναφανείς, ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, διαλάμπεις ἀσκητικῶς, καὶ
καταπυρσεύεις, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, Κυριακὲ θεόφρον, τοῖς σοῖς παλαίσμασι.